

Man har nøjedes med i Betænkningen at fastslaa, at det er Udvalgets Ønske, at det i Almindelighed kun maa vare 3 Aar. Men for øvrigt har man ment, at naar Stemmeretsalderen nedsattes til 21 Aar, saa at alle egentlige Fiskere kan faa Lejlighed til at deltage i Afstemningen om Vedtægtsens Affattelse, vil man være nogenlunde sikker paa, at der ikke sker Misbrug, og for at undgaa, at der skal ske Misbrug ved Anvendelse af Fuldmagter ved Afstemningen, foreslaar Udvalget ved Ændringsforslag under Nr. 32, at ingen Fisker kan afgive mere end 4 Stemmer. I den gamle Lov og ogsaa i det her foreliggende Lovforslag er der ingen Begrænsning.

Med Hensyn til den størst mulige Udnyttelse af Fiskepladserne foreslaar Udvalget under Nr. 3, at paa de Steder, hvor der almindeligvis drives Foraarsfiskeri, skal Mærkerne være udsatte senest den 15. Marts og Garnene være udsatte senest den 15. April. Ifølge Lovforslaget skal Garnene ellers ikke være udsatte før end den 1. September. Fiskerne har sikkert med fuldkommen Ret gjort gældende, at naar en Mand kunde indtage en saadan Bundgarnsplads og unnlade at udsætte sine Garn til den 1. September, vilde han derved hindre andre i at udnytte Fiskeriet i Foraarsmaanederne. For ligeledes at undgaa Misbrug paa dette Omraade har man under Ændringsforslag Nr. 4 fastsat Bødebestemmelser for de Fiskere, der indtager flere Bundgarnspladser, end de kan besætte med Garn, og ikke tilbageleverer dem inden den Tid, der er fastsat i Loven.

I Ændringsforslag Nr. 8, som angaar Aalegaardsparagraffen, foreslaar Udvalget, at 15de Stykke i denne Paragraf udgaar. I dette Stykke findes en Bestemmelse om, at Aalegaardsovernævnet, naar det skønner det rigtigt, kan forlange, at den Fisker, der har indanket en Sag for det, selv skal betale Omkostningerne. Nu mener Fiskerne, at dette muligvis kan medføre, at man unnlader at indanke en Sag for Overnævnet, og da det undertiden kan være saaledes, at de to af Nævnets Medlemmer fortrinsvis staaar paa Aalegaardsejerens Side, vil det være uheldigt, hvis Fiskerne ikke uden at risikere selv at skulle betale derfor kan indanke Sagen for Overnævnet. Da det har vist sig, at dette Overnævn i Tidens Løb ikke har været overbebyrdet med Arbejde, har Udvalget derfor ikke næret Betænknelighed ved at lade dette Afsnit af Paragraffen udgaa.

Udvalget har endvidere ved Ændringsforslag Nr. 11 til § 13 søgt at give Fiskerikontrollen en større Myndighed, end den hidtil har haft, til at fjerne Redskaber, som er satte andre Redskaber nærmere end foreskrevet i Loven.

Et af de Afsnit, der har voldt størst Vanskelighed indenfor Udvalget, er de Paragraffer, der omhandler Maal- og Fredningsbestemmelser. Herom er Meningerne mellem Fiskerne meget delte. Man har saaledes fra Fiskerne ved Nymindegab og fra Skagens- og Isefjordsfiskerne modtaget Andragende om, at Maalet paa Rødspætter maatte nedsættes til 7 Tommer eller 183 mm, medens det i Lovforslaget foreslaaede Maal er 210 mm. Man har gjort gældende, at det vilde være til stor Gavn for Fiskerne paa de paa-gældende Steder, hvis man gik til en saadan Nedsættelse. Udvalget har været af en anden Mening. Det har haft den Opfattelse, at en almindelig Nedsættelse af Maalet for Rødspætter i Længden ikke vilde være til Gavn for Fiskerne. En Rødspætte paa 7 Tommer har nemlig ikke tilnærmelsesvis saa stor Værdi som en Rødspætte paa 8 Tommer, og det er fastslaaet ved Undersøgelser, at Rødspætten vokser meget hurtigt, saa at den i Løbet af forholdsvis kort Tid kan naa fra de 7 til de 8 Tommer og derved faa en betydelig større Værdi, end om den fiskes, naar den kun er 7 Tommer lang. Men det maa paa den anden Side erkendes, at som Forholdene er, kan Bestemmelsen komme til at virke noget generende for en Del Fiskere. Fiskerne ved disse Fjorde har saaledes gjort gældende, at Fiskere fra Gilleleje og andre Steder ved Øresund kan sejle ind i Isefjorden og der fange Rødspætter, som kun har en Længde af 7 Tommer, derefter sejle til Øresundets Kyster og sælge dem til Beboerne udenfor Helsingør og København, fordi Maalet for Rødspætter i Øresund kun er 170 mm. Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen) har kæmpet bravt for, at Isefjordsfiskerne skulde have samme Begunstigelse som Øresundsfiskerne, og der har indenfor Udvalget været nogen Sympati for det ærede Medlems Tanke, idet det ikke kan siges at være fuldt forsvaret, at andre Fiskere kan gaa ind i Isefjorden og tage de Fisk, som Isefjordsfiskerne ikke selv maa fange. Paa den anden Side maatte vi tage Afstand derfra, idet det i Henhold til en Konvention med Sverige er forbudt i Kattegat med tilstødende Bugter og Fjorde at fange Rød-